

ความเป็นมาของปัญหา

ชีวิตในสังคมปัจจุบัน ต้องเกี่ยวพันกับการอ่านอยู่เสมอ เพราะสิ่งของหรือเหตุการณ์บางอย่างนั้น เราไม่สามารถสัมผัสได้โดยตรง หรือมิได้เป็นประสบการณ์โดยตรงของเราเองแต่เราก็สามารถรับรู้เรื่องราวของสิ่งของและเหตุการณ์ได้จากการอ่าน "การอ่านหนังสือ นับว่าเป็นกิจกรรมประจำที่สำคัญที่สุดของผู้ไปหาวิชาความรู้ การเรียนต่าง ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในระดับไหน หรือวิชาใด จะเป็นการเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนก็ตาม ล้วนแล้วแต่จะต้องอาศัยการอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น"¹ ด้วยเหตุนี้โรงเรียนทั่ว ๆ ไป ควรจะเน้นหนักด้านความสามารถในการอ่านของเด็กให้มาก เพราะการอ่านเป็นจุดเริ่มของการเรียนรู้ต่อ ๆ ไปของเด็ก โรงเรียนควรจะสอนให้เด็กเรียนเพื่ออ่านและอ่านเพื่อเรียนด้วย การเรียนรู้ความคิดใหม่ ๆ ต่าง ๆ นั้น เรียนได้จากการอ่านเป็นสำคัญโดยเฉพาะการอ่านจากตำรา

"ถ้าครูสอนอ่าน สนใจในพัฒนาการด้านการอ่านของเด็ก มีการประเมินความสามารถการอ่านของเด็กนักเรียนอยู่เสมอ โดยเฉพาะนักเรียนระดับเด็กเล็ก ซึ่งมักจะมีปัญหาการอ่านมากกว่านักเรียนระดับอื่น ก็จะช่วยให้เข้าใจเด็กและรู้ถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านมากขึ้น เป็นทางที่จะช่วยขจัดปัญหาและแก้ขอบกพร่องแก่เด็กได้แต่ต้น"² เป็น

¹ จันทอร บวรณรรพต, "การใช้วิธีโคลซประเมินความสามารถในการอ่าน," วารสารครุศาสตร์, ปีที่ 2 ฉบับที่ 5-6 (สิงหาคม-พฤศจิกายน, 2515), หน้า 12.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

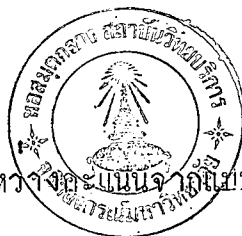
ที่ยอมรับกันทั่วไปว่า การวิเคราะห์ความสามารถและปัญหาของนักเรียน ตั้งแต่ระยะแรก ๆ เป็นประโยชน์และมีความสำคัญมาก การศึกษาของ ชิฟฟ์แมน (Shiffman, 1964) ที่ทำกับเด็ก 1,000 คน ในระยะเวลา 4 ปี แสดงผลว่านักเรียนที่ได้รับการสำรวจพบปัญหาการอ่านในระยะ 2 ปีแรกของการเรียน จะแก้ไขการอ่านได้ผลดีมากกว่าเด็กที่สำรวจพบเมื่ออายุอยู่ระดับมัธยมศึกษา ถึง 10 เท่าตัว³

การประเมินความสามารถในการอ่านอาจทำได้หลายวิธี มีวิธีประเมินความสามารถในการอ่านอีกวิธีหนึ่งเรียกว่า "วิธีโคลซ" (Cloze Procedure) ซึ่งเป็นเครื่องมือแบบใหม่ทางจิตวิทยา สำหรับวัดความสามารถในการสื่อสาร เป็นวิธีที่สร้างขึ้นโดยง่าย ใช้ง่ายและมีผลดี วิธีการนี้กำลังเป็นที่นิยมกันมากในต่างประเทศ แต่ก็ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในประเทศไทย ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีการที่น่าสนใจ ควรจะศึกษาค้นคว้าคิดแปลงให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาการอ่านของเด็กไทยต่อไป จึงได้สนใจแบบทดสอบโคลซ (cloze test) ซึ่งสร้างจากวิธีโคลซของ วิลสัน แอด เทเลอร์⁴ (Wilson L. Taylor, 1953) เป็นแบบทดสอบที่เชื่อถือได้ มีความแม่นยำ สามารถสร้างและให้คะแนนได้ง่ายและเป็นไปอย่างปรนัย นอกจากนี้ได้เคยปรากฏในการวิจัยหลายครั้งแล้วว่าแบบทดสอบโคลซ สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทเลอร์⁵

³ประสาร มาลากุล่า, ผู้ช่วยศาสตราจารย์. "ความพร้อมในการเรียนรู้," เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาเบื้องต้น. แผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มกราคม, 2514, หน้า 134.

⁴Wilson L. Taylor, "Cloze Procedure : A New Tool for Measuring Readability," Journalism Quarterly, 30(1953), 415-433.

⁵W.L. Taylor, "Recent Developments in the Use of the Cloze Procedure," Journalism Quarterly, 33(1956), 42-48, cited by Samuel Weintraub, "The Cloze Procedure," The Reading Teacher, 21(March, 1968), 569.

(Taylor, 1968) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบโคลซ กับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน เท่ากับ .80

วิธีโคลซ เริ่มใช้ครั้งแรกโดย วิลสัน เทเลอร์⁶ (Taylor, 1953) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสาร ซึ่งจะอยู่ในรูปเสียงหรือสิ่งตีพิมพ์ก็ได้ การใช้วิธีโคลซประเมินการสื่อสารนั้น เทเลอร์กำหนดให้คำในภาษาเป็นหน่วยวัด และการสร้างวิธีโคลซก็คือ การสุ่มตัดคำในคอนตาง ๆ ของข้อความออก โดยถือว่าลักษณะของคำทุกชนิดจะเป็นนาม สรรพนาม คุณศัพท์ กริยาหรือวิเศษณ์ มีโอกาสเท่ากันในการถูกตัดออกจากข้อความใด ๆ ในการใช้วิธีโคลซนั้นก็คือ ให้อ่านเต็มคำที่ช่องว่างแทนที่ของแต่ละคำที่ขาดหายไป ประสิทธิภาพของการสื่อสารจะประเมินได้จากหน่วยคำที่เดิมนั้นว่ามีจำนวนถูกหรือใกล้คำ เดิมมากน้อยเพียงใด

"หลักที่มาของวิธีโคลซในความสัมพันธ์กับการอ่าน อธิบายจาก 3 หลักด้วยกัน"⁷

คือ

1. จิตวิทยาเกสตัลท์ (Gestalt psychology)
2. ทฤษฎีการรับข่าวสาร (Information theory)
3. สมมุติฐานการสื่อสารเกี่ยวกับลำดับขั้นของการตอบสนอง (Mediation hypothesis : response hierarchy)

คำว่า "โคลซ" (Cloze) มาจากคำ "closure" ซึ่งเป็นแนวความคิดของจิตวิทยาเกสตัลท์ (Gestalt) เกี่ยวกับแนวโน้มของมนุษย์ที่สามารถทำให้รูปที่คุ้นเคย แต่ยังไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ได้ โดยการไขมนภาพเต็มส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ขึ้น เช่น มองเห็นวงกลมที่ไม่สมบูรณ์ เป็นวงกลมที่สมบูรณ์ได้ ในทางภาษาก็เช่นเดียวกัน มนุษย์มี

⁶Taylor, op.cit., pp. 415-416.

⁷จันทอร บุนนบรรพต, เรื่องเดิม, หน้า 14-17.

แนวโน้มที่จะเพิ่มความที่คุณเคยแล้วบังเอิญบางคำขาดหายไปให้ความสมบูรณ์ได้ เช่น เราตั้งชาวทุกเขา ถ้าบังเอิญวันไหนมีคลื่นเสียงมารบกวน ทำให้บางคำขาดหายไป เช่น ไคยีนแต่เพียงวา

"ต่อไปนี่.....ชาวต่าง....." เราจะเข้าใจว่าข้อความนี้หมายถึง

"ต่อไปนี่เป็นชาวต่างประเทศ" จะเห็นว่าแม้มีบางส่วนของการขาดหายไป แต่เพราะความเคยชินที่เคยได้ยินบ่อย ๆ จึงเติมคำที่ขาดหายไปเอาเองข้อความที่เป็นตัวหนังสือหรือสิ่งตีพิมพ์ก็เช่นเดียวกัน เมื่อเราเห็นแผนป้ายซึ่งมีข้อความเหลืออยู่ดังนี้

"จง.....กันรักษา.....สะอาด" เราก็จะอ่านได้เป็น

"จงช่วยกันรักษาความสะอาด" โดยถูกต้องโดยไม่ต้องหยุดคิดนาน การเติมคำในวิธีโคลซ ก็อาศัยหลักปิดของโหวของ Closure นี้ด้วย กล่าวคือ เราจะคิดหายหรือสรรหาคำที่เหมาะสมเติมลงในช่องว่างโดยให้สัมพันธ์กับข้อความที่มีอยู่ ให้คล้องจองกันและฟังดูสละสลวย

* ในด้านทฤษฎีการรับข่าวสาร (Information Theory) นั้นอธิบายว่า คำที่ขาดหายไปนั้น ถ้าเป็นคำที่ให้ information มาก การสรรหาคำมาเติมจะทำได้ยาก เพราะมีคำให้เลือกมาก ตัวอย่างเช่น

"ฉันออกไปซื้อ...ที่ตลาด" คำที่จะนำมาเติมในช่องว่างนี้มีมากมาย เติมแล้วอ่านได้ความดี เช่น ขนม ของขวัญ ดอกไม้ เสื้อผ้า ฯลฯ ส่วนคำใดที่ให้ information ใคน้อย ขอความประกอบเป็นเชิงบังคับ หรือมีส่วนบอกล่วงหน้าว่า คำที่ตามมาควรเป็นคำอะไร หรือคำชนิดใด การหาคำมาเติมยอมทำใจงายขึ้น ดังตัวอย่าง

"ทานกำลัง...ชาวจาก...จุฬาฯ" สามารถทายคำว่า "ฟัง" และ"วิทยุ" ใคงายกว่าในตัวอย่างแรก เพราะข้อความที่มีอยู่ช่วยบอกหรือเป็นเชิงบังคับในตัวว่า ควรจะเป็นคำอะไรที่เติมลงไป

หลักอีกข้อหนึ่งอธิบายได้ คือ การเลือกคำตามลำดับชั้นความคุ้นเคย และชินต่อแบบแผนการใช้คำนั้น หรือการใช้คำตามลำดับชั้นของการตอบสนองของ ออสตูก

(Osgood, 1963) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละคนที่มีความรู้เกี่ยวกับคำ ๆ นั้น ในหลักการใช้ทางไวยากรณ์ แบบแผนการใช้ที่เกิดจากความเคยชิน หรือจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในการใช้คำนั้น ๆ กับเนื้อหาที่อ่าน ดังตัวอย่างจากประโยค

"ทุกเข้านั้นไคยีน.....ทำให้ต้องรับลูกขึ้นจากเตียงนอน"

คำที่จะนำมาเติม เราทราบวาทองเป็นเสียงอะไรสักอย่าง ซึ่งอาจเป็นเสียง "โกซัน" "นกรอง" "รตวิง" "ระนัง" "แตรรต" หรือเสียงนาฬิกาปลุกก็ได้ การเลือกคำใดคำหนึ่งจากคำที่จะมาเติมได้ขึ้นอยู่กับ ความรู้ ความเคยชิน และประสบการณ์ของผู้คนที่มีความรู้เหล่านั้น

การศึกษาวิจัยคนควาเกี่ยวกับวิธีการโคลซนี้ ในต่างประเทศได้ทำการทดลองกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งทุกคนต่างก็สรุปว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซให้ความแม่นยำในการวัดความเข้าใจในการอ่านสูงมาก โดยเฉพาะ บอร์มูทกับเทเลอร์ (Bormuth and Taylor) สรุปไว้ว่า คะแนนโคลซเป็นตัวทำนายที่มีความแม่นยำสูงในการวัดความสามารถในการอ่าน การศึกษาครั้งแรก ๆ ของ เซอร์เนเยอร์ (Schneyer) ซึ่งทำการศึกษากับนักเรียนเกรด 6 พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการจำและระลึกคำที่จะทำคะแนนจากแบบฝึกหัดโคลซได้ดีกว่าพวกที่ไม่มีทักษะในการจำคำ การวิจัยเหล่านี้ให้หลักฐานว่า วิธีโคลซ มีความแม่นยำในการวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการอ่าน และคะแนนจากแบบทดสอบโคลซกับความสามารถในการอ่านก็มีความสัมพันธ์กันสูง⁸

สำหรับการศึกษาในประเทศไทยนั้น ดวงเคื่อน ศาสตราจารย์⁹ ได้นำวิธีการโคลซ

⁸ Clara L. Kirby, "Using the Cloze Procedure as a Testing Technique," Reading Diagnosis and Evaluation, 13(August, 1970), 68-76.

⁹ ดวงเคื่อน ศาสตราจารย์, "การศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีนเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับการรับรู้ทางสายตาและแบบการคิดให้เหตุผลตามหลักอนุรักษ์ของเพียเจต์ในระดับชั้น ป.1-ป.5," ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515.

มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ในระดับประถมศึกษา พบว่า วิธีโคลซสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบทดสอบใช้วัดระดับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 สร้างขอความจากนิทานและคำนวนหาความ เชื่อถือโคซของแบบทดสอบโดยวิธีของ คูเคอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) พบว่าค่าของความ เชื่อถือโคซของแบบทดสอบ มีพิสัยตั้งแต่ .85 ถึง .94 และเมื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านตามลำดับชั้น พบว่า เด็กที่เรียนในชั้นที่สูงกว่า มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กที่เรียนในชั้นต่ำกว่า ผลที่ได้ตรงกับหลักความจริงที่ว่า ความสามารถในการอ่านความเข้าใจในการอ่านของเด็กจะเพิ่มขึ้นเมื่อเด็กเรียนในชั้นที่สูงขึ้น นิรมล สถิตย์ทอง¹⁰ ได้นำแบบทดสอบโคลซ มาใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสิงหราชพิทยาคม และโรงเรียนอินทศึกษา โดยเปรียบเทียบกับแบบทดสอบเลือกตอบ ซึ่งสร้างจากข้อความภาษาอังกฤษชุดเดียวกันกับแบบทดสอบโคลซ พบว่า แบบทดสอบโคลซสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับการวัดความแบบทดสอบเลือกตอบ

ต่อมา สุพรรณ มูลสัน¹¹ ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาและหาความตรงของแบบทดสอบโคลซ เพื่อใช้ทดสอบโครงสร้างภาษาอังกฤษ พบว่า ความตรงของ

¹⁰นิรมล สถิตย์ทอง, "การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยแผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

¹¹สุพรรณ มูลสัน, "การพัฒนาและหาความตรงของแบบทดสอบโคลซ เพื่อใช้ทดสอบโครงสร้างภาษาอังกฤษ," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

แบบทดสอบโคลซไม่แตกต่างกับความตรงของแบบทดสอบเลือกตอบ ในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยนั้น จากการวิจัยของ พิมพ์พรณ สมหอม¹² ซึ่งทำการวิจัยกับเด็กระดับประถมศึกษา นำแบบทดสอบโคลซมาเปรียบเทียบกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน และแบบทดสอบโคลซสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะนำแบบทดสอบโคลซมาทดลองใช้วัดความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนไทยดูบ้าง และควรจะได้ทดลองใช้เทคนิคในการตัดคำให้แตกต่างไปจากที่เคยมีผู้ศึกษามาแล้ว เพื่อพัฒนาวิธีการสร้างแบบทดสอบโคลซให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษานั้นเกี่ยวกับการตัดชนิดของคำต่าง ๆ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยาฯ แล้วนำคำชนิดต่าง ๆ เหล่านี้มาเปรียบเทียบดูว่าจะมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนไทยหรือไม่ และการเจาะจงชนิดของคำจะแตกต่างจากเทคนิคเดิมอย่างไร ผลของการวิจัยอาจจะเป็นประโยชน์ต่อครูภาษาไทยในการสร้างแบบทดสอบโคลซด้วยตนเองได้สะดวกขึ้น

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การทดลองของเทเลอร์¹³ (Taylor) กับกลุ่มตัวอย่างที่มาฝึกงานอยู่ที่ฐานทัพอากาศแซมพสัน (Sampson Air Base) ในเมืองนิวยอร์ก ใช้เครื่องมือ

¹²พิมพ์พรณ สมหอม, "การใช้วิธีการโคลซวัดความเข้าใจในการอ่าน," วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

¹³Taylor, "Recent Developments..." op.cit., pp. 42-48.

ในการวิจัย 3 อย่าง คือ แบบทดสอบความเข้าใจ 2 ชุด แบบทดสอบโคลซที่ตัดทุก ๆ คำที่ 10 จำนวน 2 ชุด และแบบทดสอบคุณสมบัติของกองทัพอากาศ (Armed Forces Qualification Test) ใ้ทดสอบตัวอย่างทำแบบทดสอบโคลซก่อนแล้วทำแบบทดสอบความเข้าใจชุดแรก หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ นำบทความไปใ้ทดสอบตัวอย่างอ่าน แล้วใ้ทำแบบทดสอบความเข้าใจชุดที่สองทันที ต่อจากนั้นใ้ทำแบบทดสอบโคลซอีกชุดหนึ่ง ผลปรากฏว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้ง 5 ชุด มีค่าสูง แสดงว่าแบบทดสอบทั้ง 5 ชุด มีคุณสมบัติในการวัดเท่าเทียมกัน และแบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจได้ดีเท่ากับแบบทดสอบความเข้าใจ ในการทดลองทำนองเดียวกันนี้ เขาได้เปลี่ยนวิธีการใหม่ โดยใ้แบบทดสอบชุดแรกตัดเฉพาะ Function word (คำที่ใช้เพื่อแสดงความเกี่ยวพันทางไวยากรณ์ เช่น บุพบท สันธาน กริยานุเคราะห์) กับ Content word (คำที่แสดงความเกี่ยวพันทางเนื้อหา เช่น คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์) ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของ Function word สูงกว่า Content word เขาสรุปว่าในบทความหนึ่ง ๆ ควรตัดคำออกไม่เกิน 50 คำ และชนิดของคำที่ตัดออกมีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่าน

เทลเลอร์¹⁴ ยังใ้ทำการศึกษเกี่ยวกับวิธีตัดคำในแบบทดสอบโคลซ โดยใ้เปรียบเทียบการตัดคำทุกคำที่ 5 ถึงที่ 10 ผลปรากฏว่า การตัดคำในช่วงต่าง ๆ นี้ ใ้วัดความเข้าใจในการอ่านได้ไม่แตกต่างกัน

คัลเฮน¹⁵ (Culhane) ใ้ค้นพบเพิ่มขึ้นว่า สำหรับบทความที่เกี่ยวกับความเป็นจริง วิธีตัดแบบตัดทุก ๆ คำที่ 10 ได้ผลดีที่สุด ส่วนบทความที่เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ หรือประเภทคำบรรยายนั้น การตัดทุก ๆ คำที่ 5 ได้ผลดีที่สุด

¹⁴Taylor, "Cloze Procedure : A New Tool...", op.cit., pp. 421-422.

¹⁵J.W. Culhane, "Cloze Procedure and Comprehension," The Reading Teacher, 23(February, 1970), pp. 410-414.

จากการศึกษาทั้ง 3 ครั้งของ บอร์มูท¹⁶ (Bormuth) ในปี 1964-1965 เขาได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า เกณฑ์ในการให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม (exact word) นั้นจะมีประมาณ 95% สำหรับความแปรปรวนของคะแนนโคลซ ในขณะเดียวกัน การให้คะแนนตามหลักไวยากรณ์ (Grammatical correct) และตามคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิม ก็มีความสัมพันธ์กับการให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิมค่อนข้างสูง เขาสรุปว่า คำศัพท์ที่สัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น ตามลักษณะที่คล้ายคลึงกันของความหมายของการตอบสนองต่อคำที่ถูกตัดทิ้งไป

การวิจัยของ ฟิลเลนบอม¹⁷ (Fillenbaum) ใช้แบบทดสอบโคลซ 5 ฉบับ ตัดทุก ๆ คำที่ 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ แต่ละฉบับตัดคำออก 200 คำ ให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม (exact word) ผลปรากฏว่า คะแนนจากแบบทดสอบโคลซ ฉบับที่ตัดทุก ๆ คำที่ 6 นั้น สูงกว่าการตัดทุก ๆ คำที่ 2, 3, 4 และ 5 ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับ Content words และ Function words เขาได้ให้ข้อสังเกตว่า ยิ่งความถี่ของการตัดคำเพิ่มมากขึ้น การเติมคำในแบบทดสอบก็ยิ่งยากขึ้นด้วย ในทำนองเดียวกัน คะแนนที่ได้จะเพิ่มขึ้น ถาดความถี่ของการตัดคำลง

¹⁶T.C. Potter, A Taxonomy of Cloze Procedure, Part I : Readability and Reading Comprehension, Calif. : SRLERD, 1968, pp. 13, 15.

¹⁷Fillenbaum, et al., "The Predictability of Words and Their Grammatical Classes as a Function of Rate of Deletion from a Speech Transcript," Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior, 2(1968), pp. 186-194, cited by Potter, Ibid., p. 23.

ในปีเดียวกัน ฮาฟเนอร์¹⁸ (Hafner) ศึกษาวิธีการให้คะแนนแบบทดสอบโคลซ 5 วิธี คือ 1. เฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม (exact word) 2. เติมชนิดของคำถูกต้อง แต่ไม่ตรงกับคำเดิม (incorrect but correct form class) 3. ความสัมพันธ์ถูกต้อง (connective correct) 4. ถูกใจความ (corrective, content quotient) 5. คำตรงกันข้ามกับคำเดิม (incongruent scores) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสุดท้าย จำนวน 32 คน ใช้บทความที่มีความยาว 250 คำ คัดคำออกทุกๆ คำที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบโคลซกับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐาน 3 ฉบับ คือ แบบทดสอบเชาวน์ปัญญาของ ฮาฟเนอร์ (The Hafner Intelligence Test) แบบทดสอบทั่วไปของ ฮาฟเนอร์ (Hafner General Information Test) และคะแนนรายวิชา (Course Grade) ปรากฏว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซที่ให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิมนั้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานทั้ง 3 ฉบับสูงที่สุด การค้นพบครั้งนี้เป็นการสนับสนุนการวิจัยของเทเลอร์¹⁹ ในปี 1953 ซึ่งพบว่า วิธีให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิมนั้น เป็นวิธีที่ดีที่สุด

โอเลอร์²⁰ (Oller) ค้นพบว่า ในกลุ่มคนที่เป็เจ้าของภาษา วิธีการให้คะแนนที่ดีที่สุด คือ การให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิม (exact words) ส่วนใน

¹⁸L.E. Hafner, "Relationships of Various Measures of the Cloze," Thirteen Yearbook of the National Reading Conference, Wisconsin: National Reading Conference, Inc., pp. 135-145, cited by Potter, op.cit., p. 25.

¹⁹Taylor, "Cloze Procedure : A New Tool...", op.cit., p. 425.

²⁰J.W. Oller, "Scoring Method and Difficulty Level for Cloze Tests of Proficiency in English as a Second Language," Modern Language Journal, 56(March, 1972), pp. 150-158.

กลุ่มคนที่มิใช่เจ้าของภาษานั้น ควรอนุโลมให้คะแนนคำที่ใกล้เคียงกับคำเดิมได้

การศึกษาของ แอนเดอร์สัน²¹ (Anderson) ก็ค้นพบในทำนองเดียวกันว่า การให้คะแนนเฉพาะคำที่ตรงกับคำเดิมนั้น เป็นวิธีที่ใหม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบโคลงมากที่สุด นอกเหนือไปจากนี้ยังเป็นวิธีการให้คะแนนที่ไม่น่าเบื่ออีกด้วย

โฟเบียสัน²² (Faubion) ได้นำแบบทดสอบโคลงมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านเช่นกัน เขาสร้างแบบฝึกหัดโคลงยาวตอนละ 100 คำ สุ่มข้อความจากหนังสือแบบเรียนสังคมศึกษา 10 บทเรียน แต่ละบทประกอบด้วยแบบฝึกหัดโคลง 2 ตอน ครั้งแรกตัดทุก ๆ คำที่ 5 ครั้งหลังตัดคำที่ให้ความหมายทางโครงสร้าง (structure word) ทำการทดลองกับนักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองทำแบบฝึกหัดโคลงทุกวัน ส่วนกลุ่มควบคุมฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจจากข้อความที่สมบูรณ์ และเป็นข้อความเกี่ยวกับที่นำมาสร้างแบบฝึกหัดโคลง ใช้เวลาทดลองติดต่อกัน 10 วัน หลังจากนั้นทำการสอบนักเรียนทั้งหมด ปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ฝึกการอ่านด้วยแบบฝึกหัดโคลงไม่มีความแตกต่างจากนักเรียนที่ฝึกด้วยการอ่านของข้อความที่สมบูรณ์ ซึ่งวัดความเข้าใจด้วยคำถามตามวิธีที่เคยใช้มา แสดงว่า แบบฝึกหัดโคลงใช้ฝึกการอ่านให้เกิดความเข้าใจได้เช่นเดียวกับแบบฝึกหัดที่ให้อ่านข้อความก่อนแล้วตอบคำถาม

²¹J. Anderson, "English Language Teaching," Language Teaching Abstracts, 6(April, 1973), London : Cambridge University Press, p. 108.

²²Norma Nell Faubion, "The Effect of Training in the Use of Cloze on the Ability of Fourth Grade Pupils to Gain Information for Written Discourse," Dissertation Abstracts International, 32(February, 1972), 4486-A.

กัสคอตท์²³ (Guscott) ได้ทำการประเมินผลแบบฝึกหัดโคลซ ว่ามีผลต่อการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 6 บ้างหรือไม่ โดยการสร้างแบบฝึกหัดโคลซจากบทเรียนสังคมศึกษา ตัดคำบอกกำหนดคำนาม (Noun determiners) ออกจากข้อความ นำไปฝึกหัดนักเรียนเกรด 6 ที่สุ่มจากโรงเรียนตามชนเมือง 6 โรงเรียน การสุ่มนั้นใช้คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านเป็นเกณฑ์ จำนวนนักเรียนที่สุ่มได้มี 60 คน ใช้เวลาฝึกหัด 6 สัปดาห์ หลังจากนั้นทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบ 2 ชุด คือ แบบทดสอบโคลซที่ตัดทุก ๆ คำที่ 5 สร้างจากข้อความสังคมศึกษาที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน และแบบทดสอบการอ่านในแบบทดสอบทักษะเบื้องต้น ไอโอวา φόρμที่ 1 (Iowa Test of Basic Skill, Reading, Form I) ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดโคลซช่วยให้นักเรียนทำแบบทดสอบมาตรฐานที่วัดสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ในปี 1965 เซอร์เนเยอร์²⁴ (Schneyer) ได้สร้างแบบทดสอบโคลซ 2 ฉบับ แต่ละฉบับมีความยาว 200 คำ ฉบับแรกตัดทุก ๆ คำที่ 10 ส่วนอีกฉบับหนึ่งตัดเฉพาะคำนามและคำกริยา เขาทดลองกับนักเรียนเกรด 6 จำนวน 66 คน แล้วนำคะแนนไปเปรียบเทียบกับ แบบทดสอบวุฒิภาวะทางสมองของแคลิฟอร์เนีย (California Test of Mental Maturity) และ แบบทดสอบสำรวจการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา (The Grade Reading Survey Test) ผลปรากฏว่า สถิติปัญหา มี

---

²³Charles Edgor Guscott, "The Effect of Cloze Procedure Exercises on the Improvement of Reading Achievement and of Reading Comprehension of Selected Sixth Grade Students," Dissertation Abstracts International, 32(January, 1972), 3861-A.

²⁴J.W. Schneyer, "The Use of the Cloze Procedure for Improving Reading Comprehension," The Reading Teacher, 19(1965), pp. 174-9.

ความสัมพันธ์กับคะแนนจากแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุก ๆ คำที่ 10 มากกว่า การตัดเฉพาะ
คำนามและคำกริยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยของ ลูธาน²⁵ (Lauthan) กลัดได้ผลขัดแย้งกับ เซอร์เนเยอร์
เมื่อเขาทดลองกับนักเรียนเกรด 7 จำนวน 236 คน ใช้ข้อความที่มีความยาว 500-600
คำ จำนวน 24 ข้อความ สร้างเป็นแบบทดสอบโคลซ 7 ฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งไม่ตัดคำ
ออกเลย เพื่อใช้เป็นฉบับควบคุม การตัดคำจะเลือกตัดตามชนิดของคำ 7 ชนิด โดยใช้
เทคนิค 10% ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างคะแนนความเข้าใจของแบบทดสอบ
โคลซในระดับเกรด 7 เมื่อการตัดคำอยู่ในลักษณะ ดังนี้ 1. ทุก ๆ 10 คำ 2. เฉพาะ
คำนาม 3. เฉพาะคำกริยา 4. เฉพาะคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ ลูธานได้ขอ
เสนอแนะไว้ว่า แบบทดสอบโคลซจะมีคุณค่าจำกัดอยู่บ้าง ถ้าจะเอามาใช้ในการสอน
จากการทดลองของเขา กลุ่มควบคุมที่ทำแบบทดสอบเลือกตอบ จะได้รับคะแนนสูงกว่า
กลุ่มที่ทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจโดยวิธีโคลซ ที่ตัดทุก ๆ คำที่ 10 เฉพาะคำนาม
เฉพาะคำกริยา เฉพาะคำคุณศัพท์ หรือคำขยายอื่น อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาการตัด
คำเฉพาะคำบุพบทและคำสันธาน หรือเฉพาะคำสรรพนาม หรือคำที่ใช้กำหนดคำนาม
ต่อไปนั้น ผลกลับปรากฏว่า คะแนนจากวิธีการโคลซกลัดได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม
ข้อมูลดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า การตัดคำจำพวก Content words นั้นต้องการทักษะ
ในการเติมคำมากกว่าคำจำพวก Function words

ลูค²⁶ (Luke) ได้ศึกษาลักษณะการตัดคำ 4 ชนิด คือ 1. คำนาม
2. คำกริยา 3. คำคุณศัพท์ 4. คำทั้ง 3 ชนิดรวมกันในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน เขา

²⁵V. Lauthan, "Some Systematic Grammatical Deletions and Their Effects on Reading Comprehension," The Reading Teacher, 19(1965), pp. 295-305.

²⁶M. Luke, "Form Class and Cloze Procedure," (Unpublished Manuscript, University of Michigan, 1964), cited by Potter, op.cit., pp. 26-27.

ใช้บทความยาว 150 คำ จำนวน 4 บทความ ใช้เทคนิคการตัดคำแบบ 10 % แต่ละบทความตัดชนิดของคำแตกต่างกันไป กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาหญิง 24 คน แต่ละคนทำแบบทดสอบเพียงชนิดเดียว นำคะแนนไปคิดเป็นร้อยละ ผลปรากฏว่า การตัดเฉพาะคำกริยา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุด คะแนนเฉลี่ยรองลงมาคือ การตัดคำแบบรวม การตัดเฉพาะคำนาม และการตัดเฉพาะคำคุณศัพท์ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ย 6.12, 5.29, 5.00, 4.20) การค้นพบครั้งนี้ผลขัดแย้งกันกับการศึกษาของ ลูธานในปี 1965 ซึ่ง ลูค ก็ได้ให้เหตุผลว่า อาจเนื่องมาจากความแตกต่างของบทความที่ใช้ หรือความแตกต่างของอายุของกลุ่มตัวอย่างก็ได้ (เกรต 7 กับ นักศึกษา)

กรีน²⁷ (Greene) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับการตัดคำหลาย ๆ ชนิด โดยใช้บทความที่มีความยาว 600 คำ นำมาตัดเฉพาะ Content words (ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำบุพบท) แบบ 1:12 และแบบ 8 % ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 128 คน ผลจากการศึกษาพบว่า การตัดคำพวก Content words ได้คะแนนสูงกว่าการใช้เทคนิคตัดคำแบบอื่น ๆ ผู้วิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าในการคิดแปลงแบบทดสอบโคลซ โดยการตัดชนิดของคำให้แตกต่างกันออกไป ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นก็จริง แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องใช้เวลาในการสร้างแบบทดสอบเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งไม่คอยตรงกับวัตถุประสงค์เดิมของการสร้างแบบทดสอบโคลซ นอกจากนี้เขายังชี้ให้เห็นอีกว่า การตัดคำโดยอาศัยเหตุผลนั้น ไม่สามารถวัดความยากง่ายของบทความได้ เนื่องจากคำที่ตัดออกนั้นไม่ได้เป็นตัวแทนของกลุ่มคำที่ควรตัดออกทั้งหมด แต่ก็น่าสังเกตว่า การศึกษาของ แมคโลด²⁸ (McLeod) ในปี 1965 ก่อให้เกิดแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

²⁷ F.P. Greene, "Modification of the Cloze Procedure and Change in Reading Test Performance," Journal of Educational Measurement, 2(1965), pp. 213-217.

²⁸ J. McLeod, Gap Reading Comprehension Test, Melbourne, Australia : Heinemann, 1965, cited by Potter, op.cit., p. 26.

คือ แบบทดสอบเติมคำในช่องว่าง (Gap Reading Comprehension Test) ขึ้นมา
แบบทดสอบนี้มีพื้นฐานมาจากวิธีการโคลซ ซึ่งตัดคำโดยเจาะจงชนิดของคำ เครื่องมือ
ชนิดนี้ได้จัดพิมพ์ขึ้นและออกแบบสำหรับใช้กับเด็กนักเรียนในระดับอายุที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษา

แรนกิน²⁹ (Rankin) ได้ศึกษาเพิ่มเติมพบว่า วิธีตัดคำ ซึ่งตัดเฉพาะคำนาม
และคำกริยานั้น สามารถวัดความเข้าใจทางคำขวัญ (lexical comprehension)
ได้ดีกว่าความเข้าใจทางคำขวัญโครงสร้างของภาษา (Structural Comprehension)
และยังพบว่า วิธีตัดคำโดยการสุ่มไม่เฉพาะเจาะจง (any-word) จะสามารถวัดความ
เข้าใจคำขวัญโครงสร้างของภาษาได้ดีกว่าทางคำขวัญ นอกเหนือไปจากการค้นพบ
อันนี้เขายังพบว่า สถิติบัญญัติมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในคำขวัญโครงสร้างมากกว่าในคำ
ขวัญอีกด้วย ซึ่งคล้ายคลึงกับการศึกษาของ เซอร์เนเยอร์³⁰ ในปี 1965

โคลแมน³¹ (Coleman) ได้ศึกษาภาวะโครงสร้างของบทความ โดยใช้
วิธีโคลซและเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของความสามารถในการอ่าน กับความยาวของ
ประโยคในระหว่างกลุ่มนักศึกษาจำนวน 90 คน ใช้บทความที่มีความยาว 232 คำ
จำนวน 3 เรื่อง เป็นบทความสำหรับผู้ใหญ่นำมาเขียนใหม่ให้มีความยาวตั้งแต่ประโยค
ละ 15 คำ ถึง 38 คำ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มได้รับคำสั่งให้
อ่านบทความ 1 บท ผลปรากฏว่า ในขณะที่เพิ่มความยาวของประโยคขึ้นเรื่อย ๆ คะแนน
โคลซของประโยคนั้นจะต่ำลงเล็กน้อย แต่จะไม่แตกต่างกันเลย โคลแมนจึงสรุปไว้ว่า

002931

²⁹ E.F. Rankin, Jr., "The Cloze Procedure - Its Validity and Utility," Measurement and Evaluation of Reading, (ed.) R. Farr, N.Y. : Harcourt, Brace & World, Inc., 1970, p.249.

³⁰ Schneyer, loc.cit.

³¹ E.B. Coleman, "Improving Comprehension by Shortening Sentences," Journal of Applied Psychology, 46(1962), pp. 131-134.

การคัดลอก หรือแก้ไขให้สั้นลง อาจจะไม่ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้
ดีขึ้น

ต่อมาในปี 1963 โคลแมนและบลูเมนฟีลด์³² (Coleman and Blumenfeld) ได้ใช้บทความจากตำราจิตวิทยา 2 บทความ และคัดเลือกจากบทความทางเทคนิคอีก 10 ประโยค ตัดคำแบบ 1:5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน ให้คะแนนทั้งคำที่ถูกตรงกับคำเดิมและคำที่ความหมายใกล้เคียง ผลจากการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างคะแนนโคลซกับคะแนนของแบบทดสอบที่ตัดเฉพาะคำกริยา สรุปว่า บทความที่เขียนโดยการตัดคำกริยาประเภท active verbs นั้น จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจดีกว่า

โอเลอร์และอินอัล³³ (Oller and Inal) ทำการวิจัยเพื่อจะศึกษาทักษะในการใช้คำบุพบทในภาษาอังกฤษ ของผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นของตนเอง เขาใช้แบบทดสอบโคลซ ซึ่งประกอบด้วย 50 ข้อความสั้น ๆ ตัดเฉพาะคำบุพบททดลองกับกลุ่มนักศึกษา 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นของตนเอง 19 คน กลุ่มผู้ใช้ภาษาตุรกีเป็นภาษาตนเอง 53 คน และกลุ่มนักศึกษาต่างชาติทั่วไป 110 คน นำคะแนนที่ได้ ไปหาความสัมพันธ์กับคะแนน UCLA ESLPE (English as a Second Language Placement Examination) ฟอร์ม 2 ปี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .75 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่า

---

³² E.B. Coleman, and J.P. Blumenfeld, "Cloze Scores of Nominalizations and Their Grammatical Transformations Using Active Verbs," Psychological Reports, 13(1963), pp. 651-4.

³³ J.W. Oller, and N. Inal, "A Cloze Test of English Prepositions," TESOL Quarterly, 5(December, 1971), pp. 315-6.

ความเชื่อถือโคของกุ่มมีค่า .48, .92 และ .95 ตามลำดับ ข้อสังเกตที่น่าสนใจก็คือ ค่าสหสัมพันธ์ของแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบ ESLPE ทางด้านไวยากรณ์นั้นสูงที่สุด (.68) สำหรับกุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นพวกนักศึกษาต่างชาติทั่ว ๆ ไป อย่างไรก็ตามเขาได้สรุปไว้ว่า ความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติของแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบ UCLA ESLPE ฟอร์ม 2 ปี สำหรับกุ่ม 3 นี้ เป็นเครื่องสนับสนุนค่าความแม่นยำของแบบทดสอบโคลซในการวัดองค์ประกอบทางไวยากรณ์

สำหรับการศึกษากับเด็กไทยนั้น ในปี 1972 รุฟเนอร์³⁴ (Rufener) ได้นำวิธีโคลซมาใช้กับนักเรียนไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ตามลำดับ เป็นเด็กชาย 151 คน เด็กหญิง 142 คน การศึกษาค้นพบว่า 1. วิธีโคลซสามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวัดความสามารถในการอ่านของสิ่งตีพิมพ์ในภาษาไทยได้ 2. สามารถแยกแยะความสามารถในการอ่าน ระหว่างกุ่มนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาได้ 3. ความแตกต่างระหว่างเพศ ฐานะทางสังคม และทำเลของโรงเรียน มีผลต่อคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโคลซ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4. คะแนนจากแบบทดสอบโคลซ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการอ่าน และคะแนนจากแบบทดสอบเชาว์ปัญญาของเรวิน (Raven's Progressive Matrices) มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติ การวิจัยสรุปผลไว้ว่า วิธีโคลซนี้สามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในภาษาไทย เพื่อเป็นเครื่องวัดความสามารถในการอ่านสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ และกระบวนการนี้มีคุณค่ามาก เป็นที่น่าเชื่อถือ ในฐานะที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับผู้วิจัยในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการอ่าน

³⁴ J.B. Rufener, "Using Cloze Procedure with Thai School Children : An Exploratory Study of Readability and Individual Differences in Reading," Dissertation Abstracts International, 33(December, 1972), p. 2774-A.

จากการวิจัยที่ผ่านมามาดูจะเห็นได้ว่าในต่างประเทศนั้น มีผู้สนใจศึกษาการตัดคำชนิดต่าง ๆ กันมากมาย มีผลขัดแย้งกันบ้าง สนับสนุนกันเองบ้าง แต่ก็มีสรุปได้ว่า การตัดคำในภาษาต่างประเทศนั้นส่วนมาก คำกริยาจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจดีกว่าการตัดคำชนิดอื่น และจากการวิจัยการเว้นช่วงในการตัดคำของแบบทดสอบโคลซ และการให้คะแนน พบว่า การตัดคำทุกคำที่ 5 ถึงคำที่ 10 ไม่มีผลแตกต่างกัน การให้คะแนนคำที่ตอบตรงกับคำเดิม เป็นวิธีที่ดีที่สุด ตรงกับวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบโคลซ และสะดวกในการตรวจให้คะแนนด้วย นอกจากนี้แบบทดสอบโคลซยังสามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่มีความสามารถสูง และกลุ่มที่มีความสามารถต่ำได้ ดังนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สมควรที่จะทดลองใช้แบบทดสอบโคลซ ที่มีการเจาะจงตัดชนิดของคำ 4 วิธี คือ 1. ทุก ๆ คำที่ 7 2. เฉพาะคำนามและคำสรรพนาม 3. เฉพาะคำกริยา 4. เฉพาะคำบุพบทและคำวิเศษณ์ วัดความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องของเด็กนักเรียนไทย เพื่อจะดูผลว่าจะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับการทดลองของผู้วิจัยอื่น ๆ ในต่างประเทศในคานไหนดบ้าง ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะคำในภาษาไทยกับภาษาอังกฤษนั้น มีความแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยหวังว่าการศึกษารุ่นนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ในคานการวัดความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องของเด็กไทยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้ "วิธีโคลซ" แบบเจาะจงตัดชนิดของคำในการเปรียบเทียบการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของเด็กนักเรียนไทย ในคานต่อไปนี้

1. ศึกษาบทบาทและอิทธิพลของคำชนิดต่าง ๆ ที่มีต่อการสื่อความหมายในคานความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย คำเหล่านี้ได้ตัดออกตามวิธีโคลซ แตกต่างกัน 4 ชนิด คือ ตัดทุก ๆ คำที่ 7 ตัดเฉพาะคำนามและสรรพนาม ตัดเฉพาะคำกริยา และตัดเฉพาะคำบุพบทและคำวิเศษณ์

2. เพื่อจะศึกษาชนิดของคำที่ตัดออกว่า มีบทบาทในการที่จะทำให้บทความนั้น ๆ อ่านยากหรืออ่านง่าย

3. เพื่อจะศึกษาว่านักเรียนในระดับชั้นต่างกัน มีความสามารถในการหาคำมาเติมในหลุ่กตอ่งต่างกันหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ทั้งชายและหญิงจำนวน 180 คน และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน แยกกลุ่มตามระดับชั้น โดยไม่คำนึงถึงเพศ

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยเท่านั้น

3. แบบทดสอบและวิธีการทดสอบมีความเชื่อถือได้

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษามหาบทและอิทธิพลของชนิดของคำ โดยไม่ได้ควบคุมองค์ประกอบบางอย่าง ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านเช่นกัน คือ

1. ระดับสติปัญญาของกลุ่มตัวอย่าง
2. สัมฤทธิผลทางการเรียน
3. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. การวัดความเข้าใจการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย โดยวิธีโคลซที่เจาะจงที่ชนิดของคำ 4 วิธี คือ 1. ทุก ๆ คำที่ 7 2. เฉพาะคำนามและสรรพนาม

3. เฉพาะคำกริยา 4. เฉพาะคำบุพบทและคำวิเศษณ์ นั้นน่าจะแตกต่างกัน

2. นักเรียนในระดับชั้นต่างกัน มีความสามารถในการหาคำมาเติมให้ ถูกต้องใดแตกต่างกัน

3. วิธีการโคลซ สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ในชั้นที่สูงกว่าและชั้นที่ต่ำกว่าได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. จะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดของคำที่ตัดออก ว่า จะมีน้ำหนักหรืออิทธิพลต่อความเข้าใจในเนื้อหาของข้อความหรือไม่

2. จะทำให้ทราบว่า คำชนิดไหน ที่ทำให้ขอความอ่านยากหรือง่าย

3. ถาทราบว่าการตัดคำชนิดใดมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านดีกว่ากัน แล้วก็จะเป็ประโยชน์แก่ครูภาษาไทย ในการสร้างแบบทดสอบโคลซ เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยได้สะดวกขึ้น และวัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาคนควา ในสาขาวิชาจิตวิทยาภาษาศาสตร์ต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิธีโคลซ (Cloze Procedure) หมายถึง วิธีทดสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยการเติมคำในช่องว่างในข้อความที่อ่าน ของว่างนั้นเกิดจากการตัดคำเดิมทิ้งไป ถาผู้อ่านสามารถเติมคำใดตรงกับคำเดิม หรือความหมายเดิม แสดงว่ามีความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน

แบบทดสอบโคลซ (Cloze Test) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยตาม "วิธีโคลซ" กล่าวคือ ตัดคำออกจากข้อความโดยเจาะจงชนิดของคำ 4 วิธี แล้วเว้นช่องว่างให้ผู้อ่านเติมคำให้ข้อความสมบูรณ์

การเติมคำลงไปถูก หมายถึง การเติมคำได้ถูกต้องตรงกับคำเดิมที่ถูกตัดออก (exact word)

✓ ความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของข้อความภาษาไทยที่ได้อ่าน สามารถเติมคำลงในแบบทดสอบโคลซได้ถูกต้องตามความหมายของข้อความ

ชนิดของคำ หมายถึง คำที่ผู้วิจัยเจาะจงตัดออกในการสร้างแบบทดสอบโคลซ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำบุพบทและคำวิเศษณ์ในภาษาไทย

คำนาม หมายถึง คำที่บอกรู้ชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ อากาศและความรู้สึก เช่น พระ หนังสือ การวิ่ง ความกรุณาปราณี

คำสรรพนาม หมายถึง คำที่ชี้แทนนาม เช่น ฉัน ท่าน มัน เขา

คำกริยา หมายถึง คำที่บอกการกระทำทางกาย หรือความหวั่นไหวทางใจ เช่น ก้ม โกรธ หิว รัก

คำบุพบท หมายถึง คำที่ชี้หน้าหน้าคำอื่น เพื่อแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องของคำนั้นกับคำอื่น เช่น ใน บน ใต้ เหนือ ที่ ซึ่ง

คำวิเศษณ์ หมายถึง คำที่ชี้ประกอบคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ เพื่อให้ความหมายของคำอื่นเด่นชัด เช่น ฉลาด ใจ ใหญ่ เรียบ